

Учителят Петър Дънов

ДНЕС ДА СЕ РОДИ

Избрани стихове

утринни неделни слова
1933 - 1934 г

Учителя Петър Дънов

Днес да се роди

Избрани стихове
книга 2

Учителя Петър Дънов

Днес да се роди

Избрани стихове

книга 2

избрала, подредила Юлиана Василева
илюстрация Сашо Георгиев

издание Бяло Братство
София, 2009

София 1113, жк "Изгрев"
ул."Ген.Щерю Атанасов"№6
тел.(02) 9 634 313

www.bialobratstvo.info

ISBN

Учителя Петър Дънов
Днес да се роди

Избрани стихове
книга 2

От „Новото разбиране
на връзката в живота”,
Утринни слова 1933-1934г.,
изд. 2000г.

Издателство Девора-МарБи, 2009

*Посвещавам
на тези, за които Словото е Божествен нектар
и няма да Го пролеят.*

*На братята и сестрите,
за които Словото на Учителя е Божието Слово,
Меч на Духа, и могат да Го издигнат.*

*На душите, добили лекота и криле,
за да може устремът на поезията
да им даде полет и вдъхновение за работа.*

*На тези, които ще открият
съзвучието на музиката към стиховете на Учителя,
и на всички, които ще ги запечат
и претворят в багри, движение и живот.
Радвайте се! Това предстои!!*

*Посвещавам на всички,
които безкористно и с любов
разгръщат и отрастват делото на Учителя
в себе си и в света.*

*На търсеещите, които са пред прага на намирането,
на отправилите своя зов,
към които Словото се е устремило.*

*Посвещавам на избраните да Го претворят
вярно и музикално в иноземните езици,
за да стигне еликсирът на Словото, поезията на Учителя
до всички готови души.*

Растеж

Всяка една мисъл
 всяко едно чувство
 и всяка една постъпка
са прави,
 докато внасят нещо в човека.

Това, което внасят,
 то е добро.

Светлината,
 като влезе в тебе,
 внася нещо.

Въздухът,
 като влезе в тебе,
 внася нещо,
 ти възприемаш.

Всяко разумно нещо,
 което влиза в човека
 и прибавя нещо,
 то е добро.

/с.134/

Да учи

Ние не сме пратени на Земята
да бъдем щастливи.
То е второстепенен въпрос.

И единственото нещо,
за което човек е пратен на земята,
то е да учи.

Ти трябва да учиш.
Трябва да изследваш
законите на всичко това,
което става в тебе.

Ще започнеш
от себе си,
отвътре.

Като почнеш
от вътрешния живот,
тогава външните прояви на живота
ще почнат да ти стават
по-ясни.

/с.137/

Да се говори музикално

Да се говори
музикално,
знаете ли,
че това е сила Божия?

В сегашните страдания, които имаме,
всеки ден ние изгубваме гласа си.

Тепърва ще станете музикални.

Тепърва влизаме
в един красив свят,
свят на една положителна опитност.
Аз го наричам
свят на Божиите радости,
свят на веселие.

И не само ще видиш,
но ще участвуваш в този свят.

/с.188-189/

Лице в лице

Аз зная всичко онова,
което хората не знаят.

Което хората не знаят,
аз зная.

Две неща
зная:

има същества,
които
знаят това.

Това
което хората не могат
да направят на Земята,
има същества,
които могат да направят.

А пък има неща,
които напредналите същества
не могат да направят,

а други същества,
и от тях
по-напреднали
могат да направят.

Има
една редица
от възможности

и Писанието
казва:
"Невъзможното
за човека
е възможно
за Бога."
/с.233-234/

Малка надежда

Ти се усещаш ограничен
и търсиш да намериш почва в себе си,
вяра в себе си,
за да се освободиш.

Когато човек изгуби
вяра в себе си и се отчая,
първото стъпало
е да му се даде
една малка надежда,
да не мисли, че всичко е свършено.

Той казва:
"Всичко е свършено."

Да измениш хода
на неговата мисъл.
Това е истината.

/с.378/

Да внесете доброто

Като се борите вие
вътре в себе си,

решете
да поправите

вашите
минали погрешки

и да внесете доброто.
/с.235/

Който се учи

Човек
е изпратен на Земята
да се очисти.

Земята
е място за чистене.

А под думата
"чистене"
трябва да разбираме учение.

Защото човек, който се учи,
той може да се чисти. /с.270/

И благодаря,
че го срещнах,
за да видя себе си."

Така като разсъждаваш,
ще се отвори
една нова реалност за тебе.

Ще кажеш за някого:
"Този брат може
да прогресира,
следователно
и аз
мога да прогресирам."

Кажи си:
"В него има добри заложи;
и в мене
има също добри заложи."

Духът Божи
чрез този брат
ти показва
какво не ти достига.

Ще учиш!

/с.234/

Което Христос е направил

Всеки от вас може
да направи това,
което Христос е направил.

Че, ако не може да направи това,
което Христос е направил,
то всичките усилия са напразни.

Христос е започнал
да изпъжда бесовете,
но вие трябва да отидете в пустинята
и да станете господари на духовете,
да ги изпъдите.

Във вас има толкова духове,
че често пъти не знаете
вие ли сте или не.

Много нещо се опитвате да обяснявате
с темперамента, с наследството.

Никакъв темперамент,
никакво наследство.

Ако си ял
мъчносмилаема храна,
наследство ли е това?

Ти усещаш,
че храната е лоша -
не яж такава храна. /с.236/

Да сте готови

Има една работа,
която трябва да се свърши.

Всички трябва да станете
едно с Христа,
по стремеж
да почнете да работите.

Да сте готови
за Царството Божие. /с.237/

Вяра без съмнение

Има вяра,
която изключва
абсолютно всяко съмнение.

Ще кажеш: „Да бъда здрав,
нищо повече.“

И ще бъдеш здрав.
/с.240/

Да бъде силен

Човек да бъде силен,
да бъде в състояние
да заповядва на духовете.

Той трябва да знае,
че е силен
и да не се обезсърчава.

Гладувал е три деня -
няма какво да се обезсърчава.
Няма да умре.

Няма какво да се обезсърчаваш,
защото, ако ще умреш,
и да се обезсърчаваш,
и да не се обезсърчаваш,
ще умреш, какво от това?

Най-добре
умри без обезсърчение.

Дошли са лекари и ти казват,
че след 3-4 дни ще отидеш на онзи свят.

Какво трябва да правиш?
Кажи:
"Няма да умра!"

И няма да умреш!
Има много примери.
Човек казва:
"Няма да умра, нищо повече!"

Защото да умре човек
не е по Божията Воля.
Бог не направи хората
да умират.

Смъртта дойде
по съвсем друга причина.
И следователно, ако вие
отхвърлите причината,
то смъртта не може да има
власт над вас.

/с.238/

Разчитай на неизменното

Разчитайте на онази любов,
която е вътре във вас.
На Любовта Божия,
която е неизменна.

Разчитай на Бога,
разчитай на това,
което е неизменно.
Човешката любов
е посторонна.

Най-първо
се запознай с Любовта,
която е неизменна,
на която може да разчиташ. /с.241/

Не принадлежи на тебе

Когато у тебе има
всичката добра воля,
но хората не искат
да живеят с тебе добре,
остави ги спокойни, свободни,
не се безпокой.

Остави това
на Божествения Промисъл.
Бог
да уреди работите.

Тази работа
не принадлежи на тебе.

/с.243/

Дето живеят разумни души

Небето
е място на същества,
които са станали напълно господари
на своите слабости.

Някой казва:
"Аз имам известна слабост."
Царството Божие
не е за слабите.

Царството Божие
не е за децата,
а за силните, за разумните същества.

Царството Божие
е място,
дето живеят разумни души,
които се разбират

и всеки човек там е толкова внимателен,
че той счита интересите на другите хора
като свои интереси.

Той не поставя
своите интереси по-горе
от интересите на другите хора.

Вие се пригответе да влезете
в този, новия живот.
Тогав на Земята
можете да опитате.

Живеете между хора,
които не ви разбират -
вие се опитайте
да имате мир в душата си.

/с.244/

Единственият метод

Вие някой път
се интересувате от това
как другите хора живеят.

Аз посещавам
всички религиозни общества:
и православните църкви,
и евангелските,
и теософите.

Какво са проповядвали
учителите в миналото, знам.

Какво проповядват сега,
също знам.

Има само един метод
за прилагане на Божественото учение.

Много пътища има.

Ти не можеш да приложиш
каквото и да е учение
без любов.

Степента
на твоето разбиране
ще зависи
от степента на твоята любов,

която имаш
към Бога.

/с.245/

Най-приятната работа

Във вършенето
Волята Божия
няма никакъв труд.

То е най-приятната работа,
която човек може да има.

Никакъв труд,
никакво мъчение,
никакви спънки.

Мъчнотии има
преди да се научиш
да вършиш Волята Божия,

но щом се научиш да я вършиш,
по-хубава
и по-приятна работа
от нея няма.

/с.247/

Чадата Божи

Истински е вътрешният път.
Онази вътрешна свобода,
която всеки от вас
трябва да има.

Чадата Божи
трябва да бъдат свободни.

Всеки един човек,
който няма вериги,
той е чадо Божие.

Всеки, който има вериги,
той е затворник.

Всяко чадо Божие
е извън затвора вече,
ангелът е дошъл.

Тъй седят нещата.

И всичките вериги, които ви спъват,
не е лошо, че ги носите,
но все някой ден ще дойде ангелът,
ще го послушате
и ще излезете вън от затвора.

Ще се събудите
и ще започнете да работите. /с.254/

Осъществяване

1.

Не че Господ не слуша,
но съдът, който носиш,
не е както трябва.

Като идеш, трябва да носиш един съд,
че каквото поискаш,
Господ ще ти даде.

Ако не носиш нищо,
Господ не дава.

2.

Като идеш при Бога,
трябва да носиш ума си -
ще ти даде нещо за ума.

Като идеш при Бога,
трябва да носиш нещо за сърцето си -
ще ти даде нещо за сърцето.

Като идеш при Бога,
ще носиш и тялото.

Но ако идеш без тяло,
ако идеш без сърце и без ум,
при Бога нищо няма да получиш.

3.

Вие отивате без ум,
без сърце, без тяло при Бога
и искате Господ да направи
много чудеса заради вас.

В това отношение
вие сте на един крив път,
защото Бог е Любов
и Той е благодот.

Той е, Който е създал всички
и грижи се и за най-малките същества.
И чудно е защо именно към тебе
е имал особено отношение,
че теб само е забравил?

Трябва да търсиш
причината у себе си.

4.

Има нещо,
което ти липсва,
което като откриеш
и поставиш на мястото му,
молитвата ти
непременно ще бъде чута.

/с.259/

Представяне

Всяка твоя мисъл
е едно твое произведение.

Тази мисъл,
която се ражда в твоя мозък,
тя ще те представи отвън.

Тази твоя мисъл е потребна,
тя не е само за теб.

В тебе ще се роди едно чувство.
Ти пред комисия ще го представиш.

Направиш една постъпка -
тя не е твоя.

Картината
не принадлежи само на художника,
който я е рисувал.

Навсякъде,
трябва да знаете,
е същото.

Една майка
роди едно дете.

Тя не го ражда за себе си.

/с.263/

Задачата

Ученикът,
каквато и задача да му дадат,
той трябва да се опита да я разреши.

Може да е мъчна -
това не показва,
че задачата не може да се разреши.

/с.264/

Обнова

Всякога трябва да има
една обнова в човешката мисъл.

По-следващата мисъл
трябва да бъде по-хубава.

Всякога една мисъл
трябва да бъде по-усъвършенствувана.

Докато достигнете до едно положение,
че сами да сте доволни
от своите мисли.

/с.264-265/

Което поддържа свободата

Поддържайте всякога
добрите мисли,
добрите чувства,
добрите постъпки.

Това е,
което поддържа свободата.

И вие
ще бъдете свободни.

/с.265/

Отношенията на Бога

С нашите възгледи
ние си създаваме
ненужни страдания.

Ненужните страдания са в това,
като мислим,
че отношенията на Бога спрямо нас
са други.

Отношенията на Бога
са най-прави в света.

Бог иска
да ни застави да работим.

Бог иска
да ни застави да мислим.

Бог иска
да ни застави да чувствуваме,
ако трябва да чувствуваме.

Бог иска
да ни застави да постъпваме,
ако трябва да постъпваме.

Това
е най-простата философия. /с.267-268/

Напътствието

Какво трябва да мислят учениците?

Не пресушавайте живота в тялото,
не пресушавайте чувствата си,
не пресушавайте вашата мисъл.

/с.268/

Човек

Човек трябва да мисли.
Той има едно сърце,
което постоянно трепти,
и един стомах,
който всякога е готов да работи.

Сам човек представя
едно предметно учение.

Човек в самия себе си
трябва да извади законите

как трябва да живее,
как трябва да вярва
и как трябва да постъпва.

Правилата
са в него написани. /с.269/

Истината

Трябва да станете деца
на Шестата раса.

Трябва да изучавате
какво нещо е

Божествената Истина. /с.462/

Ще те държат отговорен

Ти не трябва да вземаш нещата
на вяра.

Ти можеш да вярваш,
но ако отидеш при бакалина
да вземеш ориз,
този ориз няма да го сипеш в тенджерата,
защото ти го е дал бакалинът,

но ще го вземеш,
ще го разсипеш,
ще го почистиш,
защото много пъти
бакалинът продава и това,
което не трябва да се продава.

Той продава за ориз
неща, които не бива да минават за ориз.

Колко прах продава с ориза?
Той няма право
да взема пари за праха,
а взема.

И ти нямаш право
да ядеш праха.
Нито камъчетата.

Защото, ако ядеш праха
или камъчетата,
ще те държат отговорен. /с.270/

Така е,
но не само трябва да вземеш по нещо,
трябва да опиташ
 какво всъщност представлява.

Светлината
 може да се опитва,
както опитвате захарта, хляба.

/с.270-271/

Да се прояви

Когато ние не живеем добре,
това засяга Бога.

Защото Бог всякога иска
да изправи една погрешка,
понеже
 ние, които живеем в Бога,

ние сме проводници
 на едно благо,
което излиза от Него.

А пък Бог иска всякога
едно благо,
 което излиза от Него,
 да се прояви.

/с.271/

Кое е то?

Всяко едно лошо състояние,
което човек има в себе си,
всеки един недъг показва,
че на човека му липсва нещо.

Имаш някаква болка в себе си -
липсва ти нещо.

Коремът те боли -
липсва ти нещо.

Сиромаш си -
липсва ти нещо.

Страхлив си -
липсва ти нещо.

Някой казва:
"Страхлив съм" -
липсва ти нещо.

Как ще излекуваш страха си?

„Не съм добър човек” -
липсва ти нещо.

/с.271/

Да видите изгрева

Вие излезете,
погледнете Слънцето и казвате:
"Изгряло е Слънцето,
колко е червено.
Има малко облаче."

И после
си обърнете гърба
и влезете вкъщи.

Вие не сте видели още
изгрева на Слънцето.

Вие от Слънцето
трябва да вземете нещо.

И като влезем вкъщи,
трябва да видите
какво са ви пратили оттам
и целия ден
ще бъдете весели.

/с.273/

Присъствието на Бога в нас

Правата мисъл
показва
присъствието на Бога в нас.

Когато казваме,
че не трябва да търсим Бога отвън,
а отвътре,
то моята права мисъл
показва,
че Бог е отвътре.

Щом Бог е отвътре,
моята мисъл
ще бъде права.

Щом Бог е отвън,
моята мисъл
ще бъде крива.

/с.274/

И най-малкото добро

Човек
трябва да оценява
и най-малкото добро,

колкото и да е малко. /с.223/

Тук и сега

Днес какво може да разберете,
какво може да приложите,
е най-важното.

Ние оставяме миналото и бъдещето.

Те са реалности,
които сами
ще се справят със себе си.

Но настоящият момент,
сегашното положение,
ще разреши
един от най-важните въпроси.

Ако сега
пропуснете нещо,
ще има една междина.

Това може да се поправи някога,
но кога ще го поправите?

Вие казвате,
че без погрешки човек не може.

Може ли без погрешки?
Може.

Няма да допуснеш погрешка,
понеже тази погрешка
тебе те засяга най-първо.

Ти ще отваряш на четири очите си.

Защото тези погрешки
ще ти ги турят на гърба
и ще ги плащаш. /с.275/

Много не трябва

Вие сте уморени някой път.

Какво нещо е умората в човека?

Умореният човек
носи голям товар на гърба си.

Уморил се е човек
и при това всички проповядват,
че много не трябва
да има човек на гърба си.

Тури малко на гърба си,
колкото за едно ядене. /с.276/

Днес да се роди

Днес да се роди
една мисъл във вас
от това, което чувате.

Да се измени
вашето състояние,
да станете богат.

Искам,
който е сиромаш,
да стане богат днес.

Ако станете
богати днес,
разбрали сте ме.

Ако не станете
богати днес,
не сте ме разбрали.

Трябва
да бъдете богати днес,
нищо повече.

Ако не станете
богати днес
ваша е отговорността.

/с.278/

Знанието

1.

Аз разбирам под „богатство“
разбирането в даден момент,
връзката ви с Бога.

Когато аз се свързвам с Бога,
знанието идва със светлината.

2.

Има едно знание,
което не търпи
да се говори за него.
Аз го разбирам.

Разбирам,
че цялата вселена
се отваря за нас.

Разбирам
живота на ангелите.

Но щом поискам
да ги определя,
виждам,
че то е нещо,
което не се определя.

То е като музиката.

Като слушам,
приятно ми е и казвам:
Много хубаво свири този човек.

Не го зная
къде е учил по музика,
но свири хубаво.

Това
е достатъчно за мене.

Колко му струва цигулката,
не зная,
но зная, че неговото свирене е хубаво.

Казвам:
Приятно ми е,
много хубаво свири.

/с.278/

Произхода на смеха.

Знаете ли произхода на смеха?

Когато човек си не разбира работите,
всякога се смее,
а пък, когато съвсем загази,
тогава ще плаче, ще скърби.

Някой е сериозен,
много сериозен,
загазил е съвсем.

Когато някой човек
иска да се прикрие нещо,
малко се засмее.

Вътрешно е недоволен,
но уж няма нищо,
а пък има нещо,

а пък като е съвсем загазил,
той скърби.

Смейте се,
не е лошо.

Аз като се смея,
с всяка моя усмивка
изправям една погрешка.

Най-първо
се засмея отвън и казвам:
Поправям погрешката.

Тогава усмивката
има смисъл.

При всяка една усмивка
трябва да поправя
една погрешка,
а при всяка една скръб -
да се поправи един грях.

Щом с усмивката си
не съм поправил една моя погрешка
и щом с една своя скръб
не изправам един грях,
тогава те са безпредметни.

Като срещнеш един приятел
и той се усмихне,
то този приятел
ти е донесъл един подарък
и си поправил една погрешка.

/с.280/

Чергите, които бухате

Всички тези работи,
които говоря,
уподобявам чергите,
които бухате,
за да излезе прахта навън.

Но виждате,
че с бухане само
няма да стане.

Туряте ги в коритото.
И после
изсъхват на въжето,

после ги прекарвате
през ютията
и ги туряте на мястото. /с.280/

В света

Важното е у тебе
да не съществува злото.

Съществуването
на злото вън от тебе

не се отнася до тебе. /с.375/

От тази светлина

1.

Имате едно приятно
състояние на душата си.
Част от тази светлина
дай и на онзи,
който е до тебе,
да има същото разбиране.

Или някой път
ти се храниш с хубаво ядене –

Дай и на другите.

2.

Аз съм наблюдавал
старите дядовци какво правят.
Имат си една масичка,
извадят жълтичките
и ги наредят на купове.

Златните – отделно на купове,
сребърните – също на купове
и ги броят.

Влиза внучето,
вижда куповете,
погледне дядото така,
иска да му даде.

Дядото казва: „Дядовото,
от кое да ти дам?“

Дядото взема една монета
и му дава.

Детето,
като вземе монетата,
тича при бакалина.

От златния куп
трябваше
дядото да даде на внучето си.

3.

*Щедри
трябва да бъдете.
От всяка една мисъл,
от всяко свое чувство,
от богатството, което имаш,
дай на някого.*

*Щастието и благото
трябва да бъдат като светлина,
която да проникне навред.*

Единствената

Любовта

е една велика сила -
и в най-малката доза ако я вземете,
като повярвате,
се увеличава.

Единствената сила,
която всякога се увеличава,
е любовта.

Не търсете

голямата любов.
И малката любов,
в какъвто и размер да е,
тя за един кратък момент
може да се увеличи.

С любов

всичко се придобива.

Без любов всичко в света е мъртво.

/с.281/

Да го живеете

Това разбирање,
което не само го схващам,
но в което аз живея,

искам
и вие да го живеете.

Днес,
целия ден.

/с.282/

Което дава радост

Онова, новото,
то е важното.

Всеки ден
трябва да схване човек
необикновеното в живота.

Това,
необикновеното в живота,
то е,
което дава радост.

/с.295/

Днешния ден

Колко трябва на човека
на ден,
за да се прехрани?

Един хляб му трябва.

Ако ти донесат
100 хляба,
питама те,
защо са 99-те -
какво ще ги правиш?

Ако ги оставиш
за втория ден,
стават по-сухи,
на третия – още по-сухи.

Всеки ден
като донасят по 100 хляба,
след 100 дена това са 10 000 хляба.
Какво ще ги правиш?
Цяла година ще ги ядеш,
но ако си ги превърнал
на сухари.

Много пъти
мислите на хората са като сухари.
Умът им е пълен със сухари
и желанията им
са все сухари.

Много мисли някой,
но тия мисли
не могат да го ползват.

/с.284-285/

Камилско перо

Можем да бъдем богати.
Богатството в Божията програма
е едно камилско перо,
което някоя дама
трябва да тури на шапката си.

Това е богатството.

Толкова е важно.

Хубаво е,
но като дойдеш в Божествения свят,
Господ казва, че и без това перо можеш,
това не е съществено.

Ти искаш
да станеш учен, поет, певец,
но Божията програма
и без туй перо може.

/с.286/

Ти сам можеш
да си вземеш от него.

/с.286/

Да ти даде от силата си

Има едно знание,
при което хората
се нуждаят от проводници.

Ако те не са,
ти не можеш да придобиваш
туй знание.

Ако ти си изгаснал въглен,
само по себе си
не можеш да се запалиш,
освен ако при тебе не дойде
друг запален въглен,

да ти даде от силата си,
да се запалиш и ти.

/с.286/

Състоянията

В Гадаринската страна,
 която е срещу Галилея,
Христос среща един беснуем,
който дрехи не облича,
ходи по гробищата,
не се спира вкъщи.

Много пъти и вие се намирате
в едно ужасно вътрешно състояние.
Не може да се поберете
 в кожата си.
Хората ви стават противни,
 криви,
измъчвате се.
Виждате само злото в хората.

Търсите някоя философия,
която да ви облекчи малко.

Цели легиони
са влезли в тебе
 и са обърнали всичко
с главата надолу.

При такова състояние
 ти не можеш да имаш
ясна представа за живота.

Всички тия духове

трябва да излязат,
трябва да ги изпъдиш навън. /с.286-287/

Лошото състояние

Какъв е
църът на това? -

Чистата кръв.

Тия духове
ще ги държиш гладни
в кръвта не трябва да има
никаква нечистота,
с която да се хранят.

Никакви нечисти желания,
защото всяка нечистота
е храна за тях.

Никакви лоши постъпки,
понеже лошите постъпки
са храна за тях.

Хигиена трябва,

абсолютна чистота. /с.287/

Гл.8 от Евангелието на Лука

Идва и жената
с кръвотечението.
Какво е туй кръвотечение?

Всеки има кръвотечение.
Когато имаш
неестествени желания,
ти имаш кръвотечение,
ти си една жена,
имаш кръвотечение.

Имаш желание
да станеш милионер -
то е кръвотечение.
Желаеш
да станеш най-видният поет -
то е кръвотечение.
Желаеш
да бъдеш най-силния човек.

Всички тия желания
за нещо велико, голямо,
всичко това
те безпокои
и отнема силата ти.
Намираш се
в постоянно стълкновение
и безпокойство.

Трябва
да престане кръвотечението.
Всички тия мисли
за блясък и външни придобивки
изпращат
живота навън.

Казвате:
"Това да имам,
онова да имам."

Кръвта ти,
хубавото, което е в тебе,
изтича навън.

Ти се молиш,
но някой път казваш:
"И без молитва може сега."
Умните хора
в молитвата живеят,
а който казва:
"Що ми трябва молитва?",

това е кръвотечение.

/с.287-288/

Произход на състоянието

Когато човек изпадне
в едно крайно състояние,
той трябва да знае
неговия произход,
за да може да си помогне.

Когато изгубиш вярата си,
ще започнеш да мислиш
за въжето, да се обесиш.

Всички,
които изгубват вярата си,
се обесват с въже,
понеже туй въже,
наместо
да се качваш нагоре с него,
да излезеш от тъмнината,
ще го туриш на врата си.

Дяволът казва:
"Ти тури въжето,
аз ще те изтегля."

Ти туриш
въжето на врата си,
увиснеш,
никой не те изтегля,
обесиш се.

А като идеш на канарата,
той казва:

"От канарата
като някоя птичка ще хвъркнеш
и ще се оправи работата."

Хвърлиш се
и, освен че не се оправят работите,
но си счупваш ръцете и краката.

Човек, който се хвърля
от канарата, за да се оправят работите,
така свършва.

/с.288-289/

По-хубавата храна

Да допуснем,
че майка ви е опекла
някоя баница,
разни сладкиши,
печена кокошка,
печена риба, майонеза,
разни котлети за вас.

Но ако всичките тия менюта
се заменят
с ябълки,
круши,
грозде,
с портокали,

питам:
коя храна,
първата или втората,
ще бъде по-естествена?

Втората.
Тази храна
е много по-хубава.

Плодната храна
не само по отношение на физическия,
но и на духовния живот
е най-хубавата храна.

Вие една баница
не може да сеете.
Баница, която я направите,
изяждате я,
или пък,
ако не можете да я изядете,
разваля се.

Но от едно плодно дърво
след като ядете
ябълките, крушите,

ти може
да запазиш семената
и да ги посееш.

И тази храна
се увеличава.
Това е естествената храна.

Пък другата,
 Божествената храна,
сама по себе си
 расте и се увеличава.

/с.289/

Правилото

Кое слово е вярно?

1.

*Всяко слово,
 което се увеличава в тебе,
 е Божествено,*

*всяко слово,
 което не се увеличава,
то е човешко.*

*И тогава правилото,
 което ще ви дам е:*

*Всякога обичай Божественото,
пази се от човешкото.*

В твоята душа

Онзи, който те е обичал,
той не може да умре.
Той всякога
е пред очите ти.

И той
всякога ви вижда.

На 92 милиона километра
трябва да отстоите един от друг,
тъй както са Земята и Слънцето.

Този, който те обича,
на гости никога няма да ти дойде,
но всякога изпраща
своята топлина и светлина,
постоянно
неговата светлина и топлина
идват при теб.

Слънцето досега
никъде на гости не е ходило.
И да ти дойде,
де ще го събереш?

Но неговата светлина
и неговата топлина
всеки ден
проникват в твоята душа.

/с.292/

Да се очисти

Човек трябва да се очисти,
да бъде господар
на своето положение.

Никакви нечисти духове
да не допуска в себе си,
никаква нечиста мисъл,

всички нечисти желания
да изпрати навън.

Те ще идват,
но не трябва да ги пуща
да размътват неговия свят.

/с.292-293/

Как да живеем

Понякоя път се намираме
в едно противоречие на Земята,
особено когато
не знаем как да живеем.

Как трябва да се живее?

Най-първо, ще обичаш Божественото,
ще се пазиш от човешкото.

но да има
едно различаване.

Едновременно
да познаваш
де е човешкото
и де е Божественото.

Като дойде
човешкото в тебе,
да го туриш
точно на мястото.

Никога да не заместваш
една Божествена мисъл
с човешка,

никога да не заместваш
едно Божествено желание
с човешко
и една Божествена постъпка
с човешка.

Ако не - заставаш
на опасна почва,
върху която
ще има
хиляди години да се луташ.

/с.294/

Новата дреха

Една нова дреха
струва повече от старата.

Може да имате
20-30 стари дрехи,
но новата
струва повече.

Новата дреха
ще ви причини по-голяма радост,
отколкото
обличането на старите дрехи.

Новата дреха
всякога причинява
по-голяма радост.

Новото,
това е новата дреха.

Всеки ден
човек трябва да има
нещо ново,
с което той да се облече.

/с.295/

Възпитание

Ти, като дойдеш
до възвишения живот,
не прави забележки
никому.

Не давай образец
как трябва да се говори.

Ето как бих говорил с онзи,
който се занимава с художество.
Той нарисувал
една картина не толкова добра.

Аз ще нарисувам
една по-хубава картина
и ще я поставя при неговата.

Съпоставям двете картини.
Това е възпитание.

Ще учиш човек
как трябва да се храни.
Не му казвай
как трябва да се храни.

Постави на една маса
сухия мухлясъл хляб
и при него постави
хубавия опечен хляб.

Той ще приеме хубавия хляб. /с.297/

Красотата на човека

В какво седи красотата?

Най-първо,
за да има красота в човека,
той трябва да има
известна вътрешна светлина
и топлина.

И красотата на човека
показва винаги
онази хармония,
която съществува
между неговите мисли –

как са наредени
мислите и чувствата му.

Колкото по-добре
са организирани и наредени
неговите мисли,
чувства
и постъпки,

толкова човек е по-красив.

/с.299/

Мисленето

Истинското оране,
това е мисленето.
Човек трябва да има
една отлична мисъл.

Някой казва:
"Само аз ли съм,
който мисля лошо?"

Аз искам да бъдете
преди всичко
полезни на себе си
с мисленето.

Гледам, всички съобщения,
които идват от Невидимия свят,
да не им причинявам вреда
със своята мисъл,
да не би да се скъса някоя жица,
да не се прекъсне радиовръзката.

Щом всички станции говорят,
зная, че мислите,
чувствата и постъпките ми
са прави.

Ако някоя жица е скъсана,
то зная,
че моята мисъл или чувство,
или постъпка
е крива.

Целувки

Старият трябва да остарее,
за да изправи погрешките на младия.
Как?

Трябва да каже на сина си така:
"Синко,
 както започваш,
 така свърши."

Един, като се влюбил,
дал на своята възлюбена
първата година 3000 целувки,
на втората година дал 2000 целувки,
а на третата година ѝ дал 1000.

На десетата година
 ѝ дал една целувка,
а на единадесетата година
никакви целувки вече нямало.

То бива, бива,
но като са 3000
 целувки на година,
колко се пада на ден?
 Може да се пресметне. -
По девет целувки на ден.
 Че много ли е това?

По 9 целувки на ден. -
 3 пъти човек яде,
 а пък 20 обеда взема
белият дроб на минута.

Какво са
деветте целувки на ден?

Казват:

„Девет пъти целува жена си.“

Съвсем механически
гледат на въпроса.

Ами ако всяка целувка
представява един
слънчев лъч?

Ако при всяко допиране
се предава онзи,
великият живот?

/с.305/

Той е верующ

Този самарянин,
който помогнал на ранения
и го вдигнал на своето добиче

и го закарал до страноприемницата,

имал Божията Любов в себе си.

Той е верующ. /с.307/

Запалването

Мнозина от вас
искате да знаете
дали прогресирате
или не.

Аз ще ви дам
една диагноза,
да знаете това.
Не е мъчна работа.

Виждам голям въглен,
който е на огнището,
и за да разбере
дали гори или не,
аз ще отделя
всички други въглени от него,
които са запалени,

и ще туря около него
незапалени въглища.

И ако може да ги запали,
той гори.

/с.306/

Справяне

Ако ти не си в състояние
да се справиш
с всяка една скръб,
с всяка една лоша мисъл,
с всяка една лоша постъпка,
които идват в тебе,
ти не си силен човек.

Твоята мисъл,
твоего чувство
и твоята постъпка
в този случай
са попаднали в ръцете на разбойниците.

Защо не ги вземеш
на своето добиче,
да ги занесеш
и да ги изправиш?

Защо да не можеш да изправиш
мисълта си?

Или
защо да не изхвърлите
една своя лоша мисъл?

Вън от вас.

/с.307/

Мария

Какво разбираме
под името „Мария“?

Това е доброто.
Седи Мария при Христа
и слуша Словото Му.

Тя казва:

*„Тези неща
ми липсват.“*

Ако при тебе
се приближи една мома
и ти предаде доброто,
което Бог е вложил в нея,
ако внесе
вечната справедливост,
която Бог е вложил в нея,

това е хубаво.
На място е тогава
нейното идване.

/с.308/

Пътят на Любовта

1.

Трябва да се справите
с мъчнотиите,
които имате.

В Писанието
се казва за Христа:

„И понесе греховете на света.”

Каква идея
се крие в тези думи?
Той не само
понесе греховете,
но и дойде между тях
и се стремеше
да покаже пътя на Христа,
по който трябва да вървят.

Ние казваме:
”Като дойде Христос,
ще се оправи светът.”

Очакваме
да се оправи светът така,
както никога няма да се оправи.

И защо домът се разваля?

Понеже младите моми
и младите момци
очакват да дойде

любовта по един начин,
по който тя никога не идва.

2.

Момата очаква
момъкът
да я направи щастлива -
това,
което
никога не може да стане
и няма да стане.

И момъкът
очаква момата
да го направи щастлив -
това, което няма да стане.

С живота,
който Бог ми е дал,
аз съм щастлив,
понеже аз нося Божественото.

И когато
аз се приближавам до някого,
аз не искам никакво щастие,
но искам да предам Божественото
и да изпълня Волята Божия.

И когато момъкът се приближи
до една мома,
не трябва да търси щастие,
но да изпълни
Волята на Бога.

Да вършиш Волята Божия

1.

Защо религиозните хора,
учените хора
и другите
страдат?

Защото не са изпълнили
Волята Божия.

Силните отслабват.
Защо?

Защото не са изпълнили
Волята Божия.

2.

Да ти е приятно
да вършиш Волята Божия
и то не само един ден,
но постоянно,
всеки ден.

Ако ти в една жена
или в един мъж
не можеш да видиш
доброто,
което Бог е вложил в тях,
правдата,
която Бог е вложил в тях,
разумното слово,

което се изявява чрез тях,
ти си на крив път.

/с.308/

Пътят да намерите Любовта

Щом влезе страхът във вас,
вие загубвате
последния лъч
на вашата любов.

Такъв човек какво го очаква?

Ще ти направи Бог кожени дрехи
и ще изпрати ангел
да те изпрати от райските врата навън,
в света,
за да намериш Любовта.

Защото този
е пътят
да намериш Любовта.

Защо страдате?
За да намерите Любовта.

Защо умираете?
За да намерите Любовта.

/с.309/

Двата края

1.

Ако Бог за вас
е само като една опорна точка,
във време на нужда да ви помогне,
и после,
като нямате нужда
да ви бъде като място,
откъдето само да изтеглите капитал,
за да работите,
вие сте разбрали
наполовина
тази истина.

И големите безпокойства,
които стават в душата ви,
на какво се дължат?
Всеки един от вас
може да бъде поставен
на изпит.

Някой път вие мислите,
че сте силни,
имате силна вяра,
но като ви поставят
на големи противоречия,
вашата вяра се изгубва.

Най-напред трябва да минат
две големи противоречия.

2.

Силен човек е само онзи,
който може да огъне един здрав прът
и да направи един обръч
от него.

Да съедини
двата края
на две противоречия.

Ако не можеш да съединиш
тия два края
на едно място,
силата ти е малка,
ти си слаб човек.

И тогава този прът,
който не можеш да огънеш,
с него ще те бият.

И всякога
прът, който не можем да огънем,
ние го опитваме на гърба си.

Всякога
мъчнотиите,
които не може да огънем,
ние страдаме от тях.

А мъчнотиите,
които можем да огънем,
показват силата ни. /с.323-324/

Дълбоко в душата

1.

Щастието
не е един процес външен.

То е нещо вътрешно,
то
е вложено
дълбоко в душата.

Който търси
щастието отвън
и иска да бъде
съвършено щастлив,
той се лъже.

2.

Аз ви казвам:
Условия
за щастлив живот
вънка съществуват,

но щастие
отвънка не съществува.

Щастието
е един вътрешен процес. /с.327/

Дрехите на птиците

Ние трябва да имаме
дрехите на птиците,
които много повече са постигнали.

Вие сега се безпокоите,
че нямате нови дрехи
за Великден.

У птиците
това го няма.

Вие ще търсите
някой крояч,
а в птиците
този въпрос
е разрешен.

Вие се безпокоите
за мазилки, козметични средства.

У тях този въпрос
е разрешен.

Вие се безпокоите за дрехи,
за въглища,
за отопление,
за осветление.

Птиците
не се безпокоят за това.

Има хора на Земята,
които мязат на птици,
които живеят като птиците.

Те не се безпокоят като вас.

И като идем в техния дом,
огънят им
гори без пушек.

Яденето им е готово.
Един свят,
в който само като помислиш нещо,
пожелаяш някоя дреха,
погледнеш,
тя е на гърба ти. /с.330-331/

За да бъдете по-щастливи

Казвам ви:
Правете повече по Бога,

за да бъдете
по-щастливи!
/с.331/

Което е станало

Туй, което човек мисли,
всякога става.

И онова, което мислиш по Бога,
всякога става -
няма изключения!

И онова,
което по човешки мислиш,
и то става,
само че то се разваля.

Едното и другото стават.

Всичко става
във време и пространство.

Всичките ваши нещастия,
които имате,
недоразуменията,
се дължат все на човешкото,
което е станало.

А малкото добро,
което имате сега,
се дължи на онова, Божественото,
което е станало

което по Бога
сте направили!

/с.331/

Големият светия

Светиите трябва да имат
едно желание:
всички светии
трябва да се слоят в едно.

В тях има още индивидуализъм.

Те не са решили още
да се слоят в едно
и да образуват
един голям светия.
Мъчна работа е това.

И църквите не се съединяват
по единствената причина
на светиите.

Има
православни светии,
католически светии,
окултни светии
и прочее.

Светиите
са на особено мнение.
При тях
няма спор,
но светиите не знаят
как да се обединят.

При това и Учителите,
които стоят над светиите,
и те се намират
в противоречие
понеже и те не могат
да насилят
светиите да направят това.

Светиите
трябва да го направят
доброволно.

И Учителите
седят и гледат
какво ще направят светиите.

Учителите седят горе
и не могат да вземат решение,
понеже чакат светиите.

Светиите
досега
не са взели решение.

15 април 1934г

/с.352/

Изпълнението

В сегашния живот много пъти
ние не изпълняваме Волята Божия
от любов.

Изпълнението
не се състои в това
отвън да ми го наложат.

Защото, ако на мене ми казват
отвън
как да изпълнявам
Волята Божия,
това не е
никакво изпълнение
на Волята Божия.

И туй ни най-малко
няма да събуди
моего съзнание. /с.355/

Хляб

Под думата „хляб“
аз разбирам
Словото

в истинския,
духовен смисъл. /с.357/

Двата живота

Вие търсите основата.
В основата
се крият
два живота.

Под мантията
на Божията Любов
ние сме скрили
човешката любов;

под мантията на Божията Доброта
ние сме скрили
човешката доброта;

под мантията
на Божествената Правда
ние сме скрили
човешката правда.

И под всички добродетели
ние винаги
крием по нещо наше си.

Има и нещо у нас,
което крием
и някой път
и на себе си не го казваме.

/с.355-356/

Да обича

Има една сила в света,
по-висока
от всяка друга сила.

Това е Любовта.

Не може
да бъде силен човек,
ако
не знае
да обича.

/с.227/

15 гл. от Лука, Блудният син

Сега, всичките хора на Земята
са все младите синове,
които са дошли от Небето.

Всичките тия синове,
които са се въплотили тук,
те мислят,
че за тях е Земята.

И какво правят?

Свине пасат. /с.359-360/

Любовта, която опитваш

В онзи момент,
 в който ти опитваш
 любовта на другите към себе си,
 ти опитваш
 човешката любов.

А в онзи момент,
 в който ти
 помогнеш на другите,
 ти опитваш
 Божествената любов.
 /с.371/

За добро

За да се развива човек,
 за да успява в живота,
 трябва съвършено
 да избягва
 да говори за другите хора,

колкото се може по-малко
 да говори за слабостите
 на другите хора!

За негово добро е
 въобще да не говори
 за слабостите. /с.375/

Да говориш истината

Дойдеш ти
 да говориш истината.
 Но опитвал ли си
 да говориш истината,
 да знаеш как
 се говори истината?

Да кажеш истината на човек
 не значи ни най-малко
 да го нагрубиш;
 да кажеш истината на човек
 ни най-малко не значи
 да му изнесеш неговите погрешки;
 да кажеш истината на човека,
 това не значи
 да го направиш умен,
 да го направиш богат.

Това
 не е истина.
 Това са ред факти.

Да говориш истината на човека,
 това значи
 да му кажеш
 къде и как
 да намери своята свобода.

Истината е,
 която
 ще ви направи свободни. /с.377-378/

В Бога

1.

Ако Истината
 може да ни освободи,
 ако Любовта
 може да внесе в нас Живот,
 ако Мъдростта
 може да внесе Светлината в нас,
 защо досега те не са направили това?

Ако те бяха
 всесилни,
 защо не го направиха досега?

Има едно криво разбиране.

Истината
 вън от Бога
 не съществува!
 Любовта
 вън от Бога
 не съществува
 и Мъдростта вън от Бога – също.

2.

Тогава
 какво нещо е Истината?
 Ти отделяш
 Истината от Бога и казваш:
 "Бог е едно, а Истината е друго."

Отделиш Истината,
 отделиш Любовта,
 отделиш и Мъдростта от Бога.

Тази истина,
 която е отделена от Бога,
 тя може да извърши за хората толкова,
 колкото една горяща свещ;
 колкото една светилна свещ
 може да ти помогне в тъмнината –

щом я духнеш,
 тя изгасва.

Това е
 истината вън от Бога -
 една свещ.

Щом я духнеш – угасва.

И Любовта
 вън от Бога
 мяза на една светилна свещ,
 и знанието вън от Бога,
 и то мяза на свещ.

3.

Щом ти чувствуваш,
 че твоята любов е слаба,
 тя е вън от Бога;

щом чувствуваш,
 че истината
 не си я намерил,
 тя е вън, тя не е вътре,
 вън от Бога е.

И ако търсиш
 едно знание,
 което не може
 да ти даде това, което търсиш,
 туй знание
 не е от Бога.

4.

Ние търсим
 своята свобода
 във от Бога.

А Бог
 е в нас.

Защо ние страдаме?
 Защото сме
 във от Бога
 и Бог е
 във от нас.

Ти ще кажеш:
 "Аз греша."
 Кога
 човек може да греша?
 Когато е
 във от Бога
 и когато Бог
 е във от него,
 той греша.

Щом Бог
 е в тебе

и ти си в Него,
ти никога не можеш
да грешиш
и не зная кой
би могъл да те изкушава.

/с.378/

Да вкуси

Вие можете да се занимавате
с външната страна на книгата,
но и четене трябва,
разбиране
на ония истини,
които са вложени в книгата.

Не само туй,
но и приложение трябва.

Най-после,
човек трябва да вкуси
от плода на онова,
което е избрал.

/с.381/

Опитай плода

Онази любов,
на която човек не е опитал плодовете
в себе си,
никога не трябва да дава
от тези плодове на другите.

Опитай плода
и после го препоръчай.

Защо ще проповядваш
за любовта
това, което не е?

/с.381/

Трите естества у човека

1.

У човека има три естества,
те са свързани в едно.

В него има
едно животинско естество,
което се отличава с това,
че то обича
само да яде и да пие.

То е животно[-]човек,
което гледа,
от сутрин до вечер откъде може
да намери, каквото и да е,
все да си хапне.

Другото естество в човека -
пък иска радост,
а избягва скърбите.
То е човешкото естество.

И говори само за приятни и неприятни работи.
За облекло,
за шапки,
за обувки,
за ядене,
за знания.

Това е човекът.

И трето едно естество:
то е Божественото.
В него седи
истинският прогрес
и развитие на душата.

Там няма никакъв страх,
нито скърби.
Там има
блаженство.

2.

Щом ти се смущаваш и скърбиш,
ти си човек;

Да те освободи

В Писанието се казва,
че Бог носи нашите теготи,
че в Него има желание
да ни освободи
от всичките ни ненужни страдания и мъчнотии.

Когато Бог види,
че ти страдаш, отчаял си се,
в Него има желание да те освободи.

Той вижда, че ти си се заблудил
в един човешки порядък
и казва:
*"Ти няма какво да скърбиш.
Всичко ще се оправи."*

Но ти се питаш:
*"Как да не скърбя?
Парите ми взеха, здравето ми взеха..."*

Всяко нещо,
което може да се вземе,
то не е реално,
то не е за тебе.

Туй, което са ти взели, [не е твое],
твое е само това,
което никой не може да ти вземе.

Идеалът

Остават две неща,
с които човек трябва да се справи:
с животното, което обича да яде
и с човека,
който обича да се смущава.

И тогава остава идеалът за него -
Божественото,
към което
човек трябва да се стреми.

/с.391/

Думите на Учителя

Някой път съм ви казвал
и сега пак ви казвам,
че като се намериш
в най-трудното положение,

да запазиш равновесие,
НИЩО
да не смути душата ти.

Една от великите работи
е това.

/с.394/

Живота на ученика

Истинският

*жизнот на ученика
сега е в света на противоречията.*

Да може

*всяко едно страдание
да го хване,
да го превърне в благо,
да го превърне в злато!*

Като хване

*едно съмнение,
да го тури в своята реторта,
да го превърне
и да изкара нещо от него!*

*Каквото намериш,
някаква лоша мисъл,
лоша постъпка –*

хайде в ретортата!

/с.395/

Противоречието

Радостта и веселието в света
са следствие
на онзи Божествен ред
и порядък на Земята.

Ангелите са изпълнили
Волята Божия,
тяхната радост
се предава и на нас.

Някой път ние скърбим,
защо?
Понеже има и други ангели,
паднали, които не изпълняват
Волята Божия
и ние участвуваме в тяхното падение,
затова сме скърбни.

Радваме се,
когато онези ангели
изпълняват Волята Божия!

В тяхната любов
ние вземаме участие.

Но същевременно ние участвуваме
в състоянията на падналите духове,
които не изпълняват
Волята Божия.

Каквото те правят,
и нас засяга.

Ние ще бъдем в света
на едно противоречие дотогава,
докато излезем от този ред
и влезем
във вечния порядък на нещата.

/с.397/

И след смъртта

Само любовта,
която си опитал в душата си,
само чрез нея
ти можеш да живееш.

И само знанието,
което си имал в твоя дух,
само истината,
която ти си поддържал,

живеят и след смъртта.

/с.417/

ПОЕЗИЯТА НА УЧИТЕЛЯ (2)

тема: Първи отзиви

Отговор на сестра В.

(„Прябва да се каже, да се напише на видно място, че това не са стихове. Това са мисли, цитати от беседите, подредени в стихотворна форма... Ако бяха стихове, Учителят щеше да каже на стенографките да ги записват като стихове.“)

В живите неща има дишане – промяна, развитие, непрестанно преливане. Животът не е статичен и еднообразен. - Многообразието е заложено в същността, чрез повеля на животворящия Дух.

Пластмасовото цвете е влязло готово във формата си. Живото цвете, за да се появи, минава през ред метаморфози - чудо, с което сме свикнали. Един от любимите символи на Учителя – житното зърно, жертващо себе си, за да даде плод. - Каква фина и мощна динамика! – *Нима очаквате Учителят да ви поднесе статично творение?! –*

Многообразна по направления е динамиката на метаморфозите, *предвидени* от Него... Всяка беседа наред с полъха и образите на узряващата нива, оставя в ръката на прилежния четец шепа жито за посев... След посева, минават етапи – не се появява изведнъж житният клас. Предвидено е кога да се появи. Сняг, вятър, дъждове и много изгреви и нощи съпътстват изникването и растежа.

Обратното разбиране е механистично.

Словото е ж и в о . То е гълъбът, разтворил в полет криле. - Стихът не е книжна ракета, за забава сглобена и хвърлена от човешка ръка.

Гълъбът лети сам, не по инерция на тласъка! *С л о в о т о пред вас полита, разтворило във великолепиe криле, в най- истинската С и форма.* Досега познавахте този летеж в себе си – чрез музиката на прочита, чрез просияването на Духа и чрез радостната, светла и с любов опитност от приложението, от изпълнената вярно задача. *Ново за вас e Името на Словото - С т и х .* Стих - не просто по форма, а по същност и по силното и вярно Негово зрително възприятие, акцентиращо смислов прочит, чувство и ритъм.

Отговор на сестра Т. и на брат Ст..

(„Беседите на Учителя са така подредени и премерени във всяка дума, че не бива да се разделят на части. Цитати е позволено да се пишат само в лична тетрадка, но не и да се публикуват.“)

Ще използвам за добро това възражение като отговор на него.

Макар да не мога да цитирам източника, чела съм в беседа, Учителят препоръчва и Сам дава задача – да се правят извадки от Словото Му по определени теми.

Тематичните извадки от Словото на Учителя многократно са показвали и доказвали своята полза и смисъл. Те са концентрат от идеи, послания и отлично ръководство и ориентир както за учениците и последователите, така и за неосведомените, влизащи в пръв досег със Словото на Учителя. Сборниците със цитати нямат

претенции да заменят Беседите, но чудесно ги допълват.

Сред сборниците с цитати, които съм чела и прелистям, особено искам да препоръчам прекрасно съставения от Елеазар Хараш сборник „Да разберем страданието“. Би било чудесно братя и сестри да се отзоват и да осъществят второ издание на тази книга, от която бих продължила да подарявам, но вече не е в продажба. Този сборник би следвало да присъства по лавиците на масовите книжарници, където не само няма да се залежи, но и ще е достъпно откровение и помощ в живота на много хора.

Дали ще се намери сред четящите тези редове онзи, който с вдъхновение, прилежно, точно и подредено по теми ще събере в сборник всички извадки от Беседите и от описаните Спомени на присъстващите край Учителя относно *Словото*, *самите беседи*, *речта*, *начина на изразяване*, *изреченията и правилното им съставяне*, *говора*, *писмеността*, *буквите*, *поезията*, *литературата*, *писателите*, *изкуството* и всичко, свързано с това?
- Актуално е, дойде време да се направи!

Оценявам предаността към Учителя и Неговото дело на тези брат и сестри! Не споменавам целите им имена, съзнавайки преходността на тяхното виждане по отношение на Стиховете.

Един съвет: Преди да изкажете твърдение против повика за трансформация на Словото в стихове, попитайте Себе си: - Какво иска Учителят от мен, от теб, от нас в този момент. - Поискайте напътствие,

да ви защити от неправилно съждение, осъждане и проява. Вслушайте се внимателно, отворете беседа... И след това – вземете отношение и позиция!

Противоречието носи заряда на растежа, използвайте го! Всеки сам трябва да се убеди в правотата. - Ваш ред е, със свои средства да се убедите! Нека това бъде за някои предметно учение за развиване способността за различаване на Истината от останалите предположения. Нека това противоречие бъде предметно учение, да установите своята връзка с Учителя.

Римуваната Молитва на детето

За римуваната Молитва на детето научих от Галя Герасимова.

В Молитвеника на издателство Сонита, София, 1995г., молитвата е представена на страници 52-53, в прозаична форма.

Братя и сестри споделили с Галя – „Това е стихотворение!“ – И ето го, в традиционния за стихотворчеството запис:

Молитва на детето

Подкрепяй ме, о Боже, Татко наш,
във вси неволи да търпя
и над съблазните всечасни
да се възема с чистота.

И хлебеца ми благославяй,
и въздуха, и чистата храна;
и сън ми дай детски – чист и сладък,
да бъда силен и крепък в труда.

В сърце ми младо, Господи благий,
изливай щедро Своята Любов,
на всички страдащи да помагам
и да вървя по пътя Ти нов.

Ти, Който можеш всичко
и грижиш се безпир
за малките птички
и за целия земен мир,

о, Боже, бди над мене
от Своя Слънчев свод,
прати благословение
над моя млад живот,

да раста под Твоята благодат,
под Твоята светла шир,
да се събуждам с радост
и да заспивам в мир.

Зная един по-силен начин за излагане на тази стихотворна форма! Докато по-горното представяне е една *най-проста ритмична форма*, сега ще ви представя същото стихотворение в неговата по-истинска *смислова форма*. В смисловата форма има акценти, които разчупят ритмичния рецитаторски прочит. При това ритъмът частично избледнява, за сметка на по-високия смислов ефект и контраст:

Молитва на детето

Подкрепяй ме, о Боже,
Татко наш,
във вси неволи
да търпя
и над съблазните всечасни
да се въззема
с чистота.

И хлебеца ми благославяй,
и въздуха,
и чистата храна;
и сън ми дай детски – чист и сладък,
да бъда силен
и крепък в труда.

В сърце ми младо,
Господи благий,
изливай щедро
Своята Любов,
на всички страдащи
да помагам
и да вървя по пътя Ти нов.

Ти,
Който можеш
всичко
и грижиш се безпир

за малките птички
и
за целия земен мир,

о, Боже,
бди над мене
от Своя Слънчев свод,

прати благословение
над моя млад живот,

да раста
под Твоята благодат,
под Твоята светла шир,

да се събуждам
с радост
и да заспивам
в мир.

Еволюция на стихотворчеството

Посоката на промяна на естетическия усет и удовлетворение на възприятията от по-груби „дразнителни“ към по-фини преживявания е *растеж!*

Това правило можем да приложим и наблюдавайки хората (както и себе си) в различни житейски ситуации. По следите на естетическото приемане и неприемане, разбираме много за самия човек, за моментното му състояние и за изминатия път.

Не случайно Учителят е дал в римувана стихотворна форма *Молитвата на детето*, защото за детето римувания стих е ново, свежо изживяване, носи радост и удоволствие с подредбата на думите си. Не случайно Учителят не е дал Стиховете в беседите Си в римувана стихотворна форма. – Той е могъл, не го е направил. – Учителят е предпочел белия стих, с неговия ритъм и красота, които са много по-фини и позволяват на смисъла и съдържанието по най-естествен и свободен начин да се изявят.

Ако сложите пищна рамка на една нежна картина, рискувате рамката да засенчи картината, вместо да ѝ помогне да се изяви.

Римуваният стих е ново изживяване за детето, но не е ново за по-зрелия. Римуваната форма на речта носи удоволствие за детето, но за по-зрелия рискува да се оприличи с рамката, заглушаваща картината, да се превърне в стихоплетство, опразващо речта откъм смисъл.

Римуваните стихове, силни и за зрелите читатели изискват много висока степен на стихотворчество. Един съвременен поет е длъжен да пише различно от Иван Вазов. Белият стих еволюционно е по-висш от римувания. Учителят прекрасно е съобразил Стиховете Си с аудиторията, за която са предназначени.

Учителят някъде казва, че за няколко часа може да усвои което и да е изкуство. – Той встъпва във връзка със съществата, проводници и носители на това изкуство.

Изкуствата взаимодействат помежду си. Те са свързани. Този, който има напредък в определен вид изкуство, по-лесно може да разбере всеки друг

вид. - Той е развил чувствителността си към детайлите и има *виждане* за изкуството.

Един музикант-професионалист от подиума на концертна сцена и пред слушатели- познавачи ще предпочете да изпълни песни с по-свободен ритъм, отколкото такива при които простицката мелодия се преповтаря многократно от куплет в куплет, макар и по-своему да са хубави.

Какво следва от тези разсъждения? – Учителят е музикант. – Затова в братството има музикални традиции, цени се музиката. Има много музиканти и желаещи да учат музика. Съзнавайки, че Учителят е и *поет*, Неговите ученици и последователи следва да усъвършенстват поетичната си култура, да различават и ценят добрата поезия и, може би, да направят първите си стъпки в тази област на изкуството.

Защото любимият ни Учител е и Поет! - Предстои на братята и сестрите да развият до по-високо ниво поетичния си усет, да изравнят поетичната си култура с добрите постижения на човечеството.

Очаквайте в изложенията на *Поезията на Учителя* следните най-близки набелязани теми:

- Композиция на Стиха
- Стихове от втори порядък
- Броениците от Стихове
- Значение и място на заглавието
- Роля и възможности на разношрифтовото представяне
- Посланията на кръга и Поезията на Учителя

- Новаторства в структурата на Стиха
- Музикални съпроводи

Благодаря на всички, които ме подкрепиха с мисъл, чувство и дело! - Имената им са много!

Благодаря на Галина Герасимова, Петър Райков и Борислава Скринска за доброжелателността, претворена в сътрудничество и помощ, с която книгата прие своята форма.

Благодаря на Елисавета Михайлова и на В.И. Карлуковски, които откликнаха с материална помощ за реализирането на книгата.

Благодаря и на всички тези, с които като начало ни свърза неразбирателството! – Излизайки от неволния хаос, аз подредих много по-добре мислите си, достигайки до нови прозрения.

Смятам, че въпрос на чест за всеки от нас, поел в Божествения път е да е свободен от тщеславната инерция на минали разбирания. – Да бъде ведър в мисълта си и да даде простор в ума си на новото *което е* чистота и Истина.

В писмен вид своите отзиви, мнения, препоръки, помощи и съдействия може да споделите на адрес:

София 1172, ж.к. Дианабад, бл.26, ап.10
Юлиана Василева

и на e-mail juliana_v@abv.bg

17.01.09г

Юлиана Василева

На работа!

1.

Почнете със себе си -
дето имате някои дивачки,
да ги присадите
с хубави плодове.

Дето има празни места,
посаждайте.

2.

Имате известни лоши навици -
не се безпокойте.
Сприхав сте – нищо не значи.
Това е отлична енергия.
Впрегни тази енергия
на работа.

Обичаш да говориш –
отлична работа.
Говори обаче навреме
и само хубавото.